

eller andre overordnede Autoriteter" skal Drdet „overordnede“ udgaa. Da det nemlig er Meningen, at Brevverling ogsaa skal kunne finde Sted imellem Sogneraadet og Skolekommisjonen, som ikke er overordnet, har man stillet dette Forslag om, at „overordnede“ skal udgaa, fordi Bestemmelsen da ogsaa kan finde Anvendelse paa Skolekommisjonen, hvilket den ikke kan, naar dette Ord bibeholdes. — Med Hensyn til det andet Punktum har Udvalget foreslaaet en noget større Forandring. Det første Punktum handler om Brevverling angaaende de Sager, som vedkomme Bestyrelsen af en Landkommunes Skolevæsen, hvilke ligefrem ligge under Sogneraadet, hvorimod det andet Punktum omhandler Erklæringer angaaende Sager, der i Henhold til § 2. ligge indenfor Skolekommisjonens Omraade, og dette er altsaa en anden Slags Breve. Med Hensyn til disse gaar Lovforslaget ud paa, at ogsaa saadanne Skrivelser skulle passere gennem Sogneraadet, hvadenten de ere fra Skolekommisjonen og opad til Skoledirektionen, eller de ere fra de overordnede Autoriteter og nedad. Med Hensyn hertil har der imidlertid ogsaa fundet nogen Meningsforskjel Sted, og navnlig har den høitærede Kirkeminister ment, at dette i mange Tilfælde vilde være at gaa en Omvei, hvorimod det vilde være nemmere og korraktere, at der om det Slags Sager kunde korresponderes direkte mellem Skoledirektionen og Skolekommisjonen. Paa den anden Side maa det dog vistnok ogsaa erkjendes, at den Autoritet, som bestyrer en Landkommunes Skole, maa være vidende om, hvad der forhandles angaaende Skolevæsenet, men dette vil den ogsaa blive, naar de Vedkommende, som korresponderer med hinanden, enten det er overordnede eller underordnede Autoriteter, have frit Valg imellem, om de ville lade deres Skrivelser gaa gennem Sogneraadet, eller om de, samtidig med at Skrivelserne sendes direkte til Bestemmelsesstedet, meddele en Afskrift af dem til Sogneraadet. Det er en saadan Bestemmelse, som Forslaget under Nr. 10 gaar ud paa at give. — Til § 5 er der stillet forskjellige Forslag. Forslaget under Nr. 11 til en Forandring af dens første Stykke indeholder ikke

Andet end en forandret Affattelse deraf. Det hedder i Lovforslaget: „Skolekommisjonen kan kun fatte Beslutninger eller vedtage Indstillinger, Erklæringer og Betænkninger i samlede Møder“, men det har forekommet Udvalget, at man rettere kunde udtrykke det, man vilde udtrykke, ved at affatte Sætningen saaledes: „Skolekommisjonen kan kun vedtage Indstillinger og Betænkninger eller andre Beslutninger i samlede Møder“, idet det ogsaa er Beslutninger, som tages, naar der vedtages Indstillinger og Betænkninger. Man har derfor troet det rettest, at dette blev klart, saaledes som sket er ved den Affattelse, der nu er foreslaaet. — Det andet Stykke i § 5 siger, at Skolekommisjonen „bestemmer selv, naar og hvor den vil holde disse Møder“. Udvalget foreslaar her en noget udvidet Bestemmelse, idet det er foreslaaet, at andet Stykke skal affattes saaledes: „Den bestemmer selv Stedet for disse Møder, der holdes hveranden Maaned, og ellers naar Formanden finder det nødvendigt, eller de tvende andre Medlemmer forlange det.“ Det kan nemlig meget vel tænkes, hvad man ogsaa har hørt fra flere Steder i Landet, at man ikke kan faa Skolekommisjonsmøder afholdte, fordi Præsten ikke finder det nødvendigt, og det forekommer os, derfor rigtigt, at der gives de to andre Medlemmer, foraaavidt de ere enige om at ønske et saadant Møde, Afgang til at kunne faa det afholdt. — Endelig foreslaar man i tredje Stykke af § 5 at udskyde Ordene: „og af dets Formand autoriseret“. Dette angaar den Protokol, som af Sogneraadet skal overleveres Skolekommisjonen. I Lovforslaget er der sagt, at denne Protokol skal anskaffes af Sogneraadet og autoriseres af dets Formand, hvorimod det ministerielle Cirkulære, som har givet Anledning til, at denne Sag er bleven reist, har bestemt, at den skal autoriseres af Skolekommisjonens Formand. Da Udvalget nu ikke kunde blive entigt om, hvem der skal autorisere denne Protokol, opnaade vi dog Enighed om, at de nævnte Ord skulde udelades af Loven, hvoraf Følgen vil være, at det, naar der opstaar Tvivl i saa Henseende, vil blive Administrationens Sag at afgjøre dette Spørgsmaal.